

Auteur: Cor E. Bijl

Datum: 8 oktober 2014

IS-terreur, evolutionaire noodzaak

Via de vernietiging van het milieu dreigen we onszelf uit te roeien. Dat is de basis van alle huidige minder existentiële problemen. Maar we hebben onszelf niet op deze planeet gezet. Dat heeft de schepper van het universum, gedaan. Die heeft er kennelijk belang bij. Wat zou die dan doen om onze uitroeiing tegen te gaan? Dat vraagt om het antwoord op de vraag: Waarom heeft de schepper ons geschapen? Dat valt af te leiden uit ons niet aflatende streven naar ons volmaakt zijn of kortweg ons Zijn. De schepper heeft ons dus geschapen om volmaakt te worden. Maar waarom zijn we onvolmaakt, zijn we ons niet-Zijn beter bekend als ons ego? En wat is volmaaktheid eigenlijk? Daartoe dienen we te beseffen dat het universum uit twee aspecten bestaat, te weten: materie en geest. Oftewel uit deel en geheel, dualiteit en singulariteit, ruimte en tijd en ruimte- en tijdloosheid (hier en nu), oorzaak en gevolg en alles hangt (ogenblikkelijk) met alles samen. We kunnen dan namelijk vaststellen dat we ons in het materie-aspect bevinden en door de identificatie ermee de gevangene ervan zijn. Tegelijk kunnen we dan vaststellen dat we qua bewustzijn afgescheiden zijn van het geest-aspect en dat die afgescheidenheid onze onvolmaaktheid, ons ego, is. Om volmaakt te worden en daarmee onze uitroeiing te voorkomen moeten we dus onze afgescheidenheid opheffen, ons van ons ego bevrijden.

Helpt de schepper ons daarbij? Wat we daaromtrent kunnen constateren is dat tegelijk met de toename van de crises het maakbaarheidsidee, onze grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing, en de autoriteit van de daarop gebaseerde instituties is weggefallen. Met als gevolg dat we op onszelf worden teruggeworpen en daardoor onszelf moeten en willen zijn en op zoek zijn naar ons Zijn (wie we echt zijn), waarbij dat laatste zich manifesteert in de toename van de bewustzijnsontwikkeling, de nieuwe spiritualiteit. De crises en de bewustzijnsontwikkeling houden kennelijk verband met elkaar. Waarom? Omdat crisis ons confronteert met onszelf. Ons bewust maakt van onze gevoelens en wat die met ons doen, wat die van ons willen. Gevoelens zijn we niet, die hebben we. Wat/wie we zijn is de waarnemer, het bewustzijn, van onze gevoelens en de in gedachten gevatte wil ervan, genaamd ons Ware Zelf. Er bevinden zich dus ook twee aspecten in onszelf. Dat zijn natuurlijk dezelfde als die van het universum. Omdat we gevoelens hebben behoren die tot het materie-aspect. Dat betekent dat ons Ware Zelf het geest-aspect is en dat we onze afgescheidenheid hebben opgeheven als we één zijn daarmee en daardoor zijn wie we echt zijn. Hoe doen we dat?

Daartoe moeten we weten hoe we omgaan met onze ervaringen van crisis, dus met onze gevoelens. Het antwoord ligt voor de hand. Als gevolg van het dualistische karakter van de materie en onze gevangenschap daarvan vermijden en bestrijden we ze. De keus daarvoor geschiedt vrijwel automatisch. Maar we kunnen ze ook toelaten. Daaromtrent weten we dat dat oplucht, dus bevrijdt. Het toelaten van gevoelens bevrijdt ons er dus van. En dat betekent logischerwijs dat we één worden met ons Ware Zelf. Maar laten we onze gevoelens toe? Nee! De reden daarvan is dat we dan onze identificatie met de materie, onze op vorm, op hebben, gebaseerde identiteit en tegelijk al ons houvast verliezen. Dat verlies wordt ervaren als het sterven van ons ego oftewel als doodsangst. Doodsangst weerhoudt ons dus van het opheffen van onze afgescheidenheid en daarmee van het voorkomen van onze uitroeiing. Maar de schepper wil kennelijk dat we overleven en dus doodsangst onder ogen zien. Hij confronteert ons er immers mee. Het milieuprobleem kan ons daadwerkelijk uitroeien, maar dat is een ver van ons bed show. Daarom heeft de schepper terreur in het leven geroepen. Eerst de terreur van Al Qaida. Maar we denken dat te hebben opgelost door Osama Bin Laden te doden. Dan nu maar de terreur van IS die als gruwelijker en individueler oftewel dichterbij wordt ervaren en daarmee beter de confrontatie met doodsangst bewerkstelligt. Dit met de opdracht de doodsangst innerlijk toe te laten in plaats van de wil van ons ego te volgen die het alleen wil vermijden en bestrijden. IS is dus een evolutionaire noodzaak voor onze overleving. Temeer daar ze strijdt tegen de ongelovigen die in dit kader de gevangenen van de materie, de ego's, zijn en derhalve de afgescheidenen zijn van de geest, het Zijn, God en

van de Wil daarvan. Maar waarom vindt de schepper dat de IS-terreur op de westerse ongelovigen gericht moet zijn? Omdat die, mede dankzij de verlichting, het meest op zoek zijn naar het Zijn. Deze functie van IS betekent niet dat we IS niet moeten bestrijden, maar wel dat we de doodsangst die ze oproept moeten toelaten. Doen we dat niet, dan lijkt het waarschijnlijk dat de schepper nog drastischer maatregelen neemt.

Cor Bijl

Oprichter NL*be*, Nederlands instituut voor zijnsontwikkeling (www.nlbe.nl).

Auteur van het boek 'Zijn: de ideale wereld'